

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсия ва автореферати Насимов Нуриддин Исоевич дар мавзуи «Пажӯҳиши лингвофолклористикаи Сари Хосор (чанбаҳои оғӣ ва вожагонӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.00 – Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ). – Душанбе, 2024. – 404 с.

Забоншиносии тоҷик дар баробари риштаҳои дигари илмӣ дар самтҳои мубрами таҳқиқу пажӯҳиш муваффақона рушд карда истодааст. Дар ин росто вижагиҳои гуногуни забони тоҷикӣ аз тарафи муҳаққиқони забоншинос мавриди таҳқиқу омӯзиши амиқу натиҷабархш қарор гирифтааст. Замони истиклолият барои таҷдиди арзишҳои миллӣ ва махсусан посдории асолати забони миллӣ имкониятҳои бисофиқаро фароҳам овард, ки дар заминаи он илми забоншиносии тоҷик ба дастовардҳои бемисли илмӣ ноил гардид. Дар ин росто таҳқиқи чанбаҳои оғӣ ва вожагонии лингвофолклористикаи Сари Хосор аз самтҳои назаррас ва қобили арзиш муаррифи мешавад. Бинобар ин, таҳқиқоти Насимов Нуриддин Исоевич яке аз масъалаҳои басо таҳқиқталабро фаро гирифта, ба чанбаҳои ҳалталаб ва мубрами лингвофолклористикаи тоҷик равшанӣ андохтааст. Таҳқиқи ин масъала аз ҷониби диссертант қадами нахустин ва мубрамест дар омӯзиш ва баррасии лингвофолклористикаи тоҷик. Вобаста ба ин, диссертант кӯшидааст, ки аз назари масъалаҳои лингвофолклористӣ қомилан вижагиҳои хосаи чанбаҳои оғӣю вожагонии матнҳои фолклории Сари Хосорро муайяну мушаххас намояд. Чунки бо пуррагӣ омӯхтани самтҳои муҳталифи масъалаҳои лингвофолклористии забони матнҳои фолклории Сари Хосор метавонанд ба ҷандин қорҳои хурду бузурги илмӣ ба ин соҳа бахшидашуда мусоидат намояд.

Агар суҳан дар бораи қомебиҳои забоншиносии тоҷик равад, бешак ҳиссаи бештареро ба таҳқиқи масъалаҳои савтиёти забони тоҷикӣ ва махсусан як соҳаи алоҳидаи забоншиносӣ – лингвофолклористика нисбат додан мумкин аст, зеро бар замми маълумотномаҳое, ки дар китобҳои дарсӣ ва таҳқиқотҳои алоҳида доир ба масъалаи мазкур зикр гардиданд, боз даҳҳо асару мақолаҳои илмӣ таълиф ёфтаанд, ки муаллиф дар муқаддимаи диссертатсия ишора кардааст.

Диссертант дуруст қайд менамояд, ки мақсад аз таҳияи диссертатсияи мазкур ба роҳ мондани омӯзиши илмӣ лингвофолклористика ва дар доираи талаботи он минбаъд низ давом додани таҳқиқи забони фолклори халқи тоҷик аст.

Рисола, тавре ки мутолиаи он нишон медиҳад, фарогири муқаддима, ҷаҳор боб, 28 фаслу зерфасл ҳулоса ва феҳристи осори таҳқиқист.

Дар муқаддима аҳаммияти таҳқиқ, дараҷаи омӯхта шудани мавзӯ баён гардида, мақсад ва вазифаҳои асосии диссертатсия мушаххас шудаанд.

Ҳамзамон сарчашмаҳо, методологияи таҳқиқ, арзишҳои назариву амалӣ, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, навоариҳои илмӣ ва нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда номбар шудаанд.

Боби якум «Масъалаҳои назариявӣ дар робита ба забон, фолклор ва лингвофолклористика» ном дошта, аз ҷаҳор фасл иборат аст. Дар фасли якум – «Назаре ба таърихи пажӯҳиши забон, фолклор ва лингвофолклористика» оид ба таърихи омӯзиши забон, ба хусус забони тоҷикӣ, фолклор ва лингвофолклористика суҳан меравад.

Фасли дуюми боби якум «Перомунӣ соҳиби забону муаллифи фолклор» аҳаммият ва муҳиммияти забону фолклор ва халқро дар бар мегирад.

Дар фасли сеюми боби якум «Мундариҷа ва сохтори забони матнҳои фолклории Сари Хосор» оид ба омӯзиши муштарақ, пайвасту ҳамзамони фолклор ва забони он ҳамчун мавзӯи асосии баҳси лингвофолклористика суҳан меравад. Зимни омӯзиши матнҳои фолклорӣ бештар ба ҷанбаҳои забони он, ба хусус диалектизмҳои он, ки ҳоси гуфтугӯи мавзӯ ва минтақаҳои гуногун мебошад, дахл ва таваҷҷуҳ зоҳир карда шудааст.

Фасли чоруми боби якум зери унвони «Пажӯҳиши суруди «Ман доғ»-и Сари Хосор аз нигоҳи лингвофолклористӣ» ба таҳқиқи комили намунавии лингвофолклористии матни фолклории суруди мазкур баҳсида шудааст. Ҳангоми таҳқиқ дисертант ба бардоште мерасад, ки суруди «Ман доғ» ҳамчун матни фолклорӣ бо лаҳҷа суруда шуда, дар он хусусиятҳо, оҳанг ё шеваи гуфтори халқ, лаҳҷае аз расму оини даравгарӣ ва ҳамчунин эҳсоси равонии мардум инъикос ёфта, барои таҳқиқи масъалаҳои вобаста ба лингвофолклористика сарчашмаи муносиб маҳсуб меёбад.

Боби дуюми диссертатсия мавсум ба «Назари лингвофолклористӣ ба хусусиятҳои овозии фолклори Сари Хосор» фарогири панҷ фасл аст.

Фасли якум – «Омори овозии фолклори Сари Хосор» таҳқиқи истифодаи шумораи овозҳо ва мавқеи онҳоро дар бар гирифта, маълум карда шудааст, ки фолклори Сари Хосор дар доираи 7717 номгӯи калимаҳо бо назардошти иловаи морфемаҳои тобиши маъно ва алоқасоз маҷмуан бо шумули 3 шумора (рақам) 28701 калимаро дар бар мегирад, ки ин аз 132963 овоз иборат мебошад.

Фасли дуюми боби дуюм бо номи «Сохти овозии диалектизмҳои якҷиҳодӣ» иншо шудааст.

Фасли сеюми боби дуюми диссертатсия «Овозҳои маънодор ва ёридиҳанда» ном дорад. Дар забони тоҷикӣ фонемаҳо ё овозҳои алоҳида ҳастанд, ки ба гурӯҳи калимаҳо дохил шуда, маъно ё тобишҳои гуногуни маъноиро ифода мекунанд.

Унвони фасли чоруми боби дуюм «Мавқеи овози “ъ” номгузорӣ шудааст. Дар фолклори Сари Хосор овози халқии нарми ъ бо назардошти омори зиёда аз бутун дар 5940 калима 6770 маротиба омадааст. Аз ҷумла дар номгӯи зиёда аз 30 калима бо овози аслии ъ (сакта) 380 маротиба бо назардошти шаклҳои адабию лаҳҷавиашон

омадааст: *алвидоъ, аъзо, баъд, дафъ, даъват, қалъа, Каъба, Куръон, матоъ, маъшук, минбаъд, наъл, наъра, раъно, суръат, таънасор, ҷамъ, зътибор*, яъне:

Баъд очаш омад, ай гард чъмоша чъқид [ОЭДК, с. 324].

Фасли панҷуми боби дуюм «Ҳодисаҳои овозӣ дар фолклори Сари Хосор» ном дошта аз чор зерфасл иборат аст. Зерфасли якуми он «Афзоиши овозҳо дар фолклори Сари Хосор» унвон дорад. Омӯзиш ва таҳқиқи ҳодисаҳои фонетикӣ, аз ҷумла афзоиш, афтидан, бадалшавӣ, дуршавӣ (диссимилятсия), монандшавӣ (ассимилятсия), таҳфиф ва ҷойивазкунии овозҳо ҳам мавзуи баҳси баҳши фонетикаи илми забоншиносӣ ва ҳам яке аз соҳаҳои илми лингофолклористика маҳсуб меёбад.

Зерфасли дуюми фасли панҷуми боби дуюм «Афтидани овозҳо (дар мисоли решаи калимаҳо)» номгузорӣ шудааст. Ба хусус ҳодисаи фонетикӣ мазкур дар лаҳча ва шеваҳо бештар ба назар мерасад. Фолклор ё матнҳои фолклорӣ, ки асосан аз забони гуфтугӯӣ ё нутқи халқ – мардум сабт мешаванд, аз ин ҳодисаҳо хориҷ нест.

Зимни омӯзиши ҳодисаи фонетикӣ афтидани овозҳо дар фолклори Сари Хосор дар мадди аввал афтидани овозҳо аз решаи калимаҳо ба зътибор гирифта шуд. Зеро шумораи калимаҳо, ки бо афтидани овозҳо дар маҷмуъ истифода гардидаанд, зиёда аз 4000 ададро дар доираи номгӯӣ бештар аз 700 калима ташкил доданд.

Зерфасли сеюми фасли панҷуми боби дуюми диссертатсия «Монандшавӣ, дуршавӣ ва ҷойивазкунии овозҳо» оид ба ҳодисаи фонетикӣ монандшавӣ (ассимилятсия), дуршавӣ (диссимилятсия) ва ҷойивазкунии фонемаҳо (овозҳо) дар фолклори Сари Хосор баҳс мекунад. Ҳодисаи монандшавӣ овозҳо на он қадар калимаҳои зиёдро дар бар гирифт: амбар – анбар, амбър – амбӯр, барқаст – барқасд.

Зерфасли чоруми фасли панҷуми боби дуюм – «Табдили овозҳо» боз ба ду баҳш ҷудо мешавад, ки баҳши якуми он «Табдили овозҳои садонок» ном дорад.

Табдили овозҳо ин бадалшавии овозҳоро дар таркиби як морфема дар мавридҳои гуногуни истеъмоли он (дар таркиби калима ва ибораҳои гуногун)-ро мефаҳмонад. Дар фолклори Сари Хосор дар номгӯӣ бештар аз 250 калима зиёда аз 2000 маротиба табдили овозҳо ба назар расид.

Баҳши дуюми зерфасли чоруми фасли панҷуми боби дуюм «Табдили овозҳои ҳамсадо»-ро дар бар мегирад. Намунаи мисолҳои табдили овозҳои ҳамсадо аз рӯйи тартиби ҷойгирии овозҳо дар алифбо оварда шудаанд. Мушоҳида мегардад, ки дар фолклори Сари Хосор бештар овози **б** ба **в** дар мавридҳои гуногун – оғоз, байн ва охири калимаҳо табдил гардидааст: вар – бар, вардор – бардор, вегай – бегоҳӣ, ведор – бедор, авр – абр, биёвӣ – биёбӣ, бохавар – бохавар, ов – об, тавақ – тавақ, хавар – хавар; афтов – Афтоб, имшав – имшаб, лав – лаб, хов – хоб, чув – чӯб, шав – шаб.

– *Ай лаву даҳани ма гати хуб намероя...* [ОЭДК, с. 16].

Дар зерфасли охирони фасли панҷуми боби дуум, тахфифи овозҳо мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода шудааст.

Боби сеюми рисола «Ҷанбаҳои вожагонии фолклори Сари Хосор аз нигоҳи лингвофолклористӣ» унвон дошта, фарогири шаш фасл ва якчанд зерфасл аст. Фасли якум «Калимаҳои аслии ҳоси маҳзани асосии луғавии забони тоҷикӣ дар фолклори Сари Хосор» ном дорад. Фолклори Сари Хосор, ки зиёда аз **7700** ногӯйи калимаро дар бар мегирад, ба истиснои диалектизмҳои лексикӣ ва калимаҳои иқтибосӣ **7000** ададаш (91,0 фоизашро) калимаҳои аслии тоҷикӣ мебошад, ки ба истилоҳ ҳам умумихалқӣ, ҳам умумитоҷикӣ ва ҳам умумиистеъмоли маҳсуб меёбанд.

Фасли дууми боби сеюм «Калимаҳои серистеъмоли фолклори Сари Хосор»-ро дар бар мегирад. Калимаҳои серистеъмол аз рӯи шумора зиёда аз 50 маротиба дар матнҳои фолклории Сари Хосор бо истифодаи такрорёбии решагӣ ё асосашон, новобаста аз шаклҳои лаҳҷавӣ ва иловаи пешванду пасвандҳои шаклсозу бандакҳо, муайян карда шуданд, ки аз инҳо иборатанду **47** ададро дар бар мегиранд: **Аллоҳ, Худо, кашидан, бой, боло, об, ду, биё, акнун, агар, эй, рӯз, ака, худ, чӣ, ҷавон, духтар, подшоҳ, охир, ҳамон, омадан, ӯ (у), ҳамин, бача, доштан, ту, ин, баъд, гирифтани, деҳқон, рафтани, шудани, аз, ман, дар, ба, гуфтани, ки, кардани.**

Дар ҷамъ **47** калимаи мазкур дар матнҳои фолклорӣ **11621** маротиба омадаанд, ки 41,0 фоиз аз шумораи маҷмуии калимаҳо (**28701** адад) ва дар доираи номгӯйи калимаҳо (**7717** адад) 0,61 фоизро ташкил медиҳад.

Дар диссертатсия фасли сеюми боби сеюм бо номи «Лексикаи динӣ дар назми фолклори Сари Хосор» дарҷ ёфтааст. Лексикаи динӣ дар матнҳои фолклории назмӣ аз **263** калима иборат буда, 4 фоизи маҷмуи калимаҳои назми фолклорро ташкил медиҳад.

Фаслҳои чорум, панҷум ва шашуми боби сеюм «Синонимҳо», «Омонимҳо» ва «Антонимҳо»-ро дар бар мегиранд.

Боби чоруми диссертатсия мавсум ба «Диалектизмҳо дар фолклори Сари Хосор» фарогири шаш фасл буда, дар онҳо мавқеи диалектизмҳо дар фолклори Сари Хосор таҳқиқ шудааст. Муаллифи рисола дар раванди баррасии масъала нахуст дар бораи диалектизмҳо (калимаҳои лаҳҷавӣ) маълумот дода, таъкид намудааст, ки омӯзиши онҳо яке аз мавзӯҳои маъсалаҳои асосии таҳқиқи илми лингвофолклористика ба шумор мераванд. Чунон ки диссертант қайд мекунад, диалектизмҳо дар забони адабӣ ва асарҳо бо мақсади тавсифи нутқи қаҳрамонон ё намоёндагони ягон мавзӯ, аз ҷумла маҳаллаҳо, деҳот, ноҳия, шаҳр, минтақа ва вилоятҳо истифода мешаванд. Ин аносири луғавӣ, таъкид мекунанд диссертант дар фолклори Сари Хосор мавқеи муҳим ва хосдоранд. Тибқи омили дар диссертатсия зикршуда дар матнҳои фолклории назмӣ, насрӣ ва драмавӣ бештар аз **3500** номгӯй ва ҷамъан **13500** калимаро (47 фоизро) – диалектизмҳо ташкил медиҳад.

Фасли дуҷуми боби чорум «Диалектизмҳои лексикӣ» ном дорад. Аз таҳлили хусусиятҳои диалектизмҳои лексикӣ диссертант ба хулосаи комилан дуруст омадааст, ки аз назари лингвофолклористӣ оид ба омӯзиш, таҳқиқ ва таҳлили диалектизмҳои лексикӣ дар фолклор ё эҷодиёти халқи тоҷик (ва ё ибораи маъмулии эҷодиёти даҳанакии халқ) асари илмии мукаммале дастрас нагардид.

Дар матнҳои фолклории Сари Хосор бештар аз 70 номгӯи диалектизмҳои лексикӣ бо такрори баъзе калимаҳо афзунтар аз 170 маротиба омадааст.

Унвони фасли сеюми боби чорум «Диалектизмҳои фонетикӣ» мебошад. Диалектизмҳои фонетикӣ калимаҳои лаҳҷавӣ ё решаю асосҳои феълие шумурда шудааст, ки дар натиҷаи ҳодисаҳои фонетикӣ ба тағйироти овозӣ дучор гардидаанд. Ва фолклори Сари Хосор номгӯи зиёда аз **1100** диалектизми фонетикиро бо такрори бештар аз **5500** калима дар бар мегирад.

Зерфасли якуми фасли сеюми боби чорум бо номи «Таснифи диалектизмҳои фонетикӣ» иншо гардидааст. Диалектизмҳои фонетикӣ фолклори Сари Хосор бо назардошти хусусиятҳои лексикӣ, морфологӣ, ономастикӣ ва семантикӣ зиёда аз **1000** номгӯи калимаҳоро дар бар мегиранд, ки бештар аз **5500** маротиба дар назму наср такрор омадаанд. Бинобар ин, дар доираи номгӯи онҳо аз рӯи баъзе ҷиҳатҳои забонӣ, аз ҷумла ифодаи ном, маъно ва мансубият ба ҳиссаҳои нутқ ба гурӯҳҳо ҷудо карда шудаанд. Аксари диалектизмҳои фонетикӣ ба исмҳо (номҳо) марбутанд.

Зерфасли дуҷуми фасли сеюми боби чорум «Диалектизмҳои фонетикӣ ва иқтибосӣ» номгузорӣ шудааст. Лингвофолклористика кулли мавзӯҳои баҳси соҳа, самт ва паҳлуҳои мухталифи забони фолклорро ҳамаҷониба, дар доираи имконият аз рӯи жанрҳои фолклорӣ меомӯзад. Дар фолклори Сари Хосор калимаҳои иқтибосии арабии зиёд мушоҳида гардид, ки ба шакли лаҳҷавӣ омадаанд. Ва онҳо аз рӯи мавзӯҳои баҳси забони тоҷикӣ ба гурӯҳҳо тасниф шудаанд.

Фасли чоруми боби чорум «Диалектизмҳои морфологӣ» буда, зеро ин унвон диалектизмҳои ворид карда шудаанд, ки асосан морфемаҳои шаклсоз, аз ҷумла пасванд, пешванд ва бандакҳоро дар бар мегиранд.

Фасли панҷуми боби чорум «Диалектизмҳои морфологӣ-синтаксисӣ» ном дорад. Мавзӯи мазкур бинобар он чунин ном гирифтааст, ки онҳо асосан воҳидҳо, морфемаҳо ё ҷузъҳои морфологиеро дар бар мегирад, ки бештар зимни гуфтугӯ ва ташаккули воҳидҳои нахвӣ, аз қабилӣ ибораю ҷумлаҳо истифода мегарданд.

Дар фолклори Сари Хосор дар калимаҳое, ки бо овозҳои садонокӣ **-а** ва **-о** ба итмом мерасанд, ба ҷойи бандакӣ изофии **-и** овози **-ӣ** (йот) омадааст: атай, бачай, бобой, донай, заминой, касабай, миёнай, очай, риштай, танай, хонай, чашмой.

– *Акаҷон, ай очай ма (хабар) бьгу, очай ма чӣ таврай?* [ОЭДК, с. 321].

Унвони фасли шашуми боби чорум «Диалектизмҳои фразеологии

феълӣ» мебошад. Зери мафҳуми диалектизмҳои фразеологӣи феълӣ дар назар дошта шудааст, ки феълҳо дар кулли фразеологизмҳо ё ибораҳои рехта дар шакли адабӣ омадаанд ва феъл ё яке аз ҷузъҳои дигари фразеологизмҳо шакли лаҳҷавӣ – диалектизмро доранд.

Диалектизмҳои фразеологӣи феълӣи фолклори Сари Хосор аз рӯйи ҳелҳои диалектизм ва жанрҳо ба гурӯҳҳо ҷудо карда шуданд.

Дар ҳулосаи рисолаи мавриди тақриз муҳимтарин бардоштҳои муаллиф ба таври мушаххас дар 27 банд натиҷагирӣ шудаанд. Илова бар ин, диссертатсия, дар мачмуъ, дар сатҳу савияи илми забоншиносӣ таълиф гардидааст ва он, воқеан, метавонад дар таҳқиқи лингвофолклористии забони матнҳои фолклорӣи тоҷик саҳифаи навро боз намояд.

Рӯйхати адабиёт фарогири номгӯйи адабиёти илмӣ ва фарҳангҳо буда, феҳрасти фарҳангҳо низ дар шакли алоҳида дастабандӣ гардидааст, ки ин ҷавобгӯйи талаботи кори илмист.

Мавзуи пажӯҳиш ба самти забоншиносӣ ва шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.02.01 – Забони тоҷикӣ комилан мувофиқат менамояд.

Мазмун ва муҳтавои диссертатсия бо автореферат, ки бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ таълиф гардидааст, мувофиқати комил дошта, мундариҷаи корро бо 3 монография ва 24 мақолаи таълифнамудаи муаллиф пурра инъикос мекунад.

Автореферат ва мақолаҳои нашрнамудаи унвонҷӯ мазмуни диссертатсияро пурра ифода намудааст. Он мувофиқи талаботи Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия гардида, мазмуну муҳтавои диссертатсия ва автореферат ба ихтисоси 10.02.00 – Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ) мутобиқат мекунад ва ба самтҳои афзалиятноки рушди илм иртиботи қавӣ доранд.

Диссертатсия метавонад барои таҳияи рисолаҳои магистриву номзадӣ ва докторӣ, инчунин, таълифи фарҳангҳои лингвофолклористӣ, диалектологӣ ва фразеологӣ, дастуру барномаҳои таълимӣ, хондани курсу семинарҳои махсус аз фанҳои забоншиносӣ, фолклоршиносӣ ва шевашиносӣ дар факултаҳои филологияи муассисаҳои олии таълимӣ истифода шавад.

Ба тариқи ҳулоса метавон афзуд, ки диссертант дар роҳи таҳқиқи лингвофолклористикаи Сари Хосор кӯшише судмандеро ба анҷом расонидааст, барои таълифи чунин рисола осори таҳқиқӣи фаровони марбут ба мавзӯро мутолиа намуда, маводи сарчашмаҳои мухталифро ҳамчун далел мавриди истифода қарор додааст.

Дар баробари муҳассаноти тазаккурёфта дар диссертатсия ва автореферат бархе норасоӣҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи онҳо дар оянда ба манфиати кор буда, боиси болоравии ҳусни диссертатсия хоҳад гардид:

1. Дар диссертатсия дар бисёр мавридҳо унвонҷӯ дар ҳаллу бозкушоии масъала ба иқтибосот ё ин ки андешаҳои дигарон таъя мекунад, назари интиқодии худӣ муаллиф вобаста ба масъалаи матраҳшаванда камтар ба

назар мерасад.

2. Баъзе нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда характери хулосавӣ ва чамъбасти доранд, ҳол он ки дар ин қисмат масъалагузорӣ бояд сурат гирад на хулосаву натиҷагирӣ аз қор.

3. Дар диссертатсия қорбурди зиёди номвожаи «Сари Хосор» ба назар мерасад, ки такрори зиёди вожаи мазкур ба мазмуни диссертатсия таъсири манфӣ хоҳад расонд.

4. Дар диссертатсия ва автореферат ҷо-ҷо хатоҳои имлоиву техникаӣ ва услубӣ ба назар мерасанд, ки бархе аз онҳо ба қоидаҳои имлои имрӯзаи забони тоҷикӣ мутобиқат надоранд.

Ин камбудиву норасоӣҳо ба ҳеҷ ваҷҳ қимати илмии диссертатсияро кам нахоҳанд кард.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи Насимов Нуриддин Исоевич дар мавзӯи «Пажӯҳиши лингвофолклористикаи Сари Хосор (чанбаҳои оғой ва вожагонӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.00 – Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ) таҳқиқоти анҷомёфта ва ба талаботи санадҳои меъёрии ҳуқуқии дахлдори Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва бандҳои 32-35-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, № 267 тасдиқ гардидааст, қомилан ҷавобгӯ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ сазовор аст.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои филологӣ,
профессор, мудири кафедраи методикаи
таҳсилоти ибтидоии Донишгоҳи
давлатии омӯзгорӣ Тоҷикистон
ба номи С. Айнӣ:

Ғаффоров

Ғаффоров Абдушукур
Одинашоевич

Нишонӣ: 735700, шаҳри Душанбе,
телефон: (+992). E-mail: qafforovabdusukur@gmail.com

Имзои профессор Ғаффоров Абдушукур Одинашоевичро
тасдиқ менамоям:

Сардори раёсати кадрҳо ва қорҳои
маҳсуси Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ
Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ: *Мустайнозода А.*

«*03*» *09* соли 2024